ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 28. februára 2008 *

Vo veci C-398/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Finanzgericht Düsseldorf (Nemecko) z 2. novembra 2005 a doručený Súdnemu dvoru 15. novembra 2005, ktorý súvisí s konaním:

AGST Draht- und Biegetechnik GmbH

proti

Hauptzollamt Aachen,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia G. Arestis (spravodajca), R. Silva de Lapuerta, J. Malenovský a T. von Danwitz,

* Jazyk konania: nemčina.

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: B. Fülöp, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. júna 2007,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— AGST Draht- und Biegetechnik GmbH, v zastúpení: P. Henseler a T. Lieber, Rechtsanwälte,

— Rada Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Berrisch, Rechtsanwalt,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: T. Scharf a K. Gross, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednávaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka platnosti nariadenia Rady (ES) č. 1599/1999 z 12. júla 1999, ktorým sa uplatňuje konečné vyrovnávacie clo a konečné vyberané dočasné clo uložené na drôty z nehrdzavejúcej ocele s priemerom 1 mm alebo väčším, s pôvodom v Indii, a ktorým sa ukončuje konanie týkajúce sa dovozu drôtov z nehrdzavejúcej ocele s priemerom 1 mm alebo väčším s pôvodom v Kórejskej republike (Ú. v. ES L 189, s. 1; Mim. vyd. 11/032, s. 31).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi AGST Draht- und Biegetechnik GmbH (ďalej len „AGST“) a Hauptzollamt Aachen (ďalej len „Hauptzollamt“), ktorý nasledoval po rozhodnutí Hauptzollamt o uložení vyrovnávacieho cla AGST v súvislosti s dovozom drôtov z nehrdzavejúcej ocele s priemerom 1 mm alebo väčším s pôvodom v Indii, zaradených do podpoložky 7223 00 19 kombinovanej nomenklatúry (ďalej len „KN“).

Právny rámec

3 Ustanovenia, ktoré upravujú zavedenie vyrovnávacieho cla Európskym spoločenstvom, sa nachádzajú v nariadení Rady (ES) 2026/97 zo 6. októbra 1997 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 288, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 78), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 461/2004 z 8. marca 2004, (ďalej len „základné nariadenie“).

4 Článok 1 ods. 1 základného nariadenia uvádza:

„Vyrovnávacie clo môže byť uložené s cieľom kompenzácie subvencií poskytnutých priamo alebo nepriamo pre výrobu, vývoz alebo prepravu výrobku, ktorého prepustenie do režimu voľný obeh spoločenstva spôsobuje ujmu.“

5 Článok 8 ods. 7 tohto nariadenia znie:

„Okrem toho budú preskúmané aj iné známe faktory než subvencované dovozy, ktoré spôsobujú ujmu odvetviu spoločenstva, aby sa zabezpečilo, že ujma spôsobená týmito faktormi nebude pripísaná subvencovaným dovozom v zmysle odseku 6. Faktory, ktoré možno v tejto súvislosti vziať do úvahy, sú objem a ceny nesubvencovaných dovozov, zníženie dopytu alebo zmeny v štruktúre spotreby, obmedzujúce obchodné postupy a konkurencia medzi tretími krajinami a výrobcami spoločenstva, rozvoj technológie a vývozu a produktivita výrobného odvetvia spoločenstva.“

Nariadenie č. 1599/1999

6 Komisia Európskych spoločenstiev prijala 23. marca 1999 nariadenie (ES) č. 618/1999, ktorým sa uplatňuje dočasné vyrovnávacie clo na dovoz drôtov z nehrdzavejúcej ocele s priemerom 1 mm alebo väčším s pôvodom v Indii a Kórejskej republike [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 79, s. 25, ďalej len „dočasné nariadenie“).

7 Dňa 12. júla 1999 prijala Rada nariadenie č. 1599/1999, ktorým sa uplatňuje konečné vyrovnávacie clo na dovozy s pôvodom v Indii a ukončuje sa konanie týkajúce sa dovozov s pôvodom v Kórejskej republike.

8 V inom konaní týkajúcom sa prútov z nehrdzavejúcej ocele prijala Rada 13. novembra 1998 nariadenie (ES) č. 2450/98, ktorým sa uplatňuje konečné vyrovnávacie clo na dovoz prútov z nehrdzavejúcej ocele s pôvodom v Indii a konečné vyberané dočasné clo [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 304, s. 1). Toto nariadenie bolo zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 19. septembra 2001, Mukand a i./Rada (T-58/99, Zb. s. II-2521).

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

9 AGST je jedným z hlavných nemeckých výrobcov jemných drôtov z nehrdzavejúcej ocele. V dňoch 7. augusta a 17. novembra 2000 deklaroval na Hauptzollamt dovoz drôtov z nehrdzavejúcej ocele s priemerom 1 mm alebo väčším, zaradených do podpoložky 7223 00 19 KN na účely ich prepustenia do voľného obehu.

10 AGST označil ako miesto pôvodu tovaru Spojené arabské emiráty a predložil faktúry, ktoré mu boli zaslané spoločnosťou Link Middle East Ltd, ako aj osvedčenia o pôvode na formulároch typu A, podľa ktorých boli tieto tovary vyrobené v Spojených arabských emirátoch.

11 Vyšetrovanie Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) však odhalilo, že krajinou pôvodu dovezených výrobkov bola v skutočnosti India. Podľa OLAF-u boli totiž drôty z nehrdzavejúcej ocele, ktoré boli dovezené spoločnosťou Link Middle East Ltd v období od júna 1999 do decembra 2000, vyrobené spoločnosťou Venus Wire Industries Ltd, usadenou v Bombaji (India).

12 Rozhodnutím z 30. júla 2003 Hauptzollamt dodatočne podľa nariadenia č. 1599/1999 uložil clo a vyrovnávacie clo vo výške 4 034,79 DEM na prvú colnú deklaráciu a 59 513,21 DEM na druhú.

13 Hauptzollamt zamietol rozhodnutím z 29. júna 2004 žalobu, ktorú podal AGST proti uloženiu týchto ciel. Dňa 21. júla 2004 podal AGST žalobu na Finanzgericht Düsseldorf, v ktorej najmä uviedol, že dodatočné uloženie vyrovnávacieho cla je protiprávne z dôvodu, že nariadenie č. 1599/1999 je neplatné.

14 Za týchto okolností Finanzgericht Düsseldorf rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Je nariadenie… č. 1599/1999… neuplatniteľné v časti, ktorá sa týka potreby uložiť vyrovnávacie clo na oceľové drôty vyrobené spoločnosťou Venus Wire Industries Ltd, Bombaj (India) a [zaradené do podpoložky] 7223 00 19 [KN]?“

O prejudiciálnej otázke

15 Zo spisu vyplýva, že vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či je nariadenie č. 1599/1999 neplatné, keďže posúdenie Rady Európskej únie týkajúce sa ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva a príčinnej súvislosti medzi touto ujmou a dotovanými dovozmi drôtov z nehrdzavejúcej ocele je zjavne nesprávne. V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd pýta, či je už citovaný rozsudok Súdu prvého stupňa Mukard a i./Rada, ktorý zrušil nariadenie č. 2450/98, týkajúce sa prútov z nehrdzavejúcej ocele s pôvodom v Indii, zaradených do podpoložiek 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 a 7222 20 81 KN, možné na účely posúdenia platnosti nariadenia č. 1599/1999 použiť aj v tomto konaní vo veci samej.

Argumentácia účastníkov konania

16 AGST sa domnieva, že nariadenie č. 1599/1999 je absolútne neplatné z dôvodu, že posúdenie Rady týkajúce sa ujmy výrobnému odvetviu Spoločenstva a príčinnej súvislosti medzi touto ujmou a dotovanými dovozmi drôtov z nehrdzavejúcej ocele je zjavne nesprávne. Inštitúcie Spoločenstva totiž dostatočne nezohľadnili námietku indických vývozcov, podľa ktorej výrobcovia plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele v Spoločenstve spôsobili ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva vytvorením „kartelu prirážky za legovanie“.

17 Na pojednávaní AGST uviedol, že na ploché výrobky z nehrdzavejúcej ocele bola prirážka za legovanie, čo je koeficient zahrnutý do výpočtu oceľových výrobkov, umelo zvýšená výnosovým koeficientom 1,35. Prirážka za legovanie uplatňovaná na oceľové drôty bola stanovená vynásobením prirážky za legovanie uplatňovanej na ploché výrobky rovnako koeficientom 1,35, čo nevyhnutne zvýšilo uvedenú prirážku za legovanie na oceľové drôty.

18 AGST navyše uvádza, že je potrebné analogicky uplatniť už citovaný rozsudok Súdu prvého stupňa Mukand a i./Rada a vyhlásiť nariadenie č. 1599/1999 za neplatné.

19 V tejto súvislosti AGST tvrdí, že čo sa týka existencie kartelu prirážky za legovanie na ploché výrobky, nie je relevantné, že oceľové drôty nie sú výrobkami pochádzajúcimi z plochých výrobkov alebo že výrobcovia jednotlivých druhov týchto výrobkov nie sú vždy tí istí. Komisia už konštatovala existenciu tohto kartelu, ktorý, ako rozhodol Súd prvého stupňa v už citovanom rozsudku Mukand a i./Rada, ovplyvnil ceny prútov z nehrdzavejúcej ocele.

20 AGST tvrdí, že uvedený kartel tiež ovplyvnil ceny drôtov z nehrdzavejúcej ocele. Nie je totiž nijaký rozdiel medzi prútmi z nehrdzavejúcej ocele a drôtmi z nehrdzavejúcej ocele, keďže oba tieto druhy patria medzi dlhé výrobky. Okrem toho z dôvodu významnosti plochých výrobkov sa vývoj cien na trhoch s nehrdzavejúcou oceľou veľmi často určoval na základe cien stanovených výrobcami týchto výrobkov.

21 AGST tvrdí, že v odôvodneniach nariadenia č. 1599/1999 sa uvádzajú tie isté dôvody ako v nariadení č. 2450/98, ktoré bolo zrušené už citovaným rozsudkom Súdu prvého stupňa Mukand a i./Rada.

22 Podľa AGST, keďže nie je žiadny rozdiel medzi prútmi z nehrdzavejúcej ocele a drôtmi z nehrdzavejúcej ocele, kartel prirážky za legovanie ovplyvnil ceny drôtov z nehrdzavejúcej ocele v rovnakom rozsahu ako ceny prútov z nehrdzavejúcej ocele. V nariadení č. 1599/1999 teda došlo k rovnakému zjavne nesprávnemu posúdeniu ako v nariadení č. 2450/98, ktoré sa týkalo dotovaných dovozov prútov z nehrdzavejúcej ocele.

23 Komisia naopak tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva preskúmali tak pri dočasnom nariadení, ako aj pri nariadení č. 1599/1999 námietky predložené indickými výrobcami, ktoré sa týkali existencie kartelu prirážky za legovanie medzi výrobcami plochých výrobkov v Spoločenstve.

24 V tejto súvislosti Komisia uvádza, že najmä v odôvodneniach č. 212 až 217 dočasného nariadenia konštatovala, že drôty z nehrdzavejúcej ocele neboli vyrobené z plochých výrobkov a že z porovnania predajných cien jednotlivých výrobcov Spoločenstva vyplynulo, že sa tieto ceny pri tých istých položkách líšili.

25 Okrem toho tieto odôvodnenia spresnili, že kartel prirážky za legovanie predstavoval len malé percento z celkovej ceny výrobkov drôtov z nehrdzavejúcej ocele. Tieto konštatovania následne potvrdila aj Rada v odôvodnení č. 93 konečného nariadenia č. 1599/1999.

26 Navyše sa Rada aj Komisia domnievajú, že závery Súdu prvého stupňa v už citovanom rozsudku Mukand a i./Rada nie sú uplatniteľné v tomto prípade vo veci samej na účely posúdenia platnosti nariadenia č. 1599/1999. V tejto súvislosti inštitúcie

Spoločenstva dospeli správne v tomto nariadení k záveru, že zavedenie prirážky za legovanie, ktorá predstavovala len malé percento z celkovej ceny dotknutých výrobkov, nespochybnilo spoľahlivosť vážených priemerných konečných cien na účely stanovenia ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva.

27 Pre každý prípad však uvedené inštitúcie uvádzajú, že posúdenie založené na vážených priemerných konečných cenách uvedené v nariadení č. 1599/1999 a týkajúce sa ujmy, ako aj príčinnej súvislosti medzi touto ujmou a dotovanými dovozmi výrobkov, o ktoré ide vo veci samej, nie je zjavne nesprávne.

28 V rámci určovania rozsahu tejto ujmy boli podstatné dva faktory, a to na jednej strane značné zníženie cien dovozov pochádzajúcich z Indie a na druhej strane výrazné zníženie predajných cien vo výrobnom odvetví Spoločenstva. Preto aj za predpokladu, že prirážka za legovanie by zvýšila všetky čisté ceny v Spoločenstve a že toto zvýšenie by bolo navyše plne pripísateľné protisúťažnému správaniu, uvedené dovozy podliehali približne 17 % zníženiu cien.

Odpoveď Súdneho dvora

29 Treba preskúmať, či sa inštitúcie Spoločenstva nedopustili zjavne nesprávneho posúdenia týkajúceho sa existencie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva a príčinnej súvislosti medzi touto ujmou a dotovanými dovozmi drôtov z nehrdzavejúcej ocele.

30 Vnútroštátny súd totiž uvádza, že nariadenie č. 1599/1999 preberá tie isté odôvodnenia ako nariadenie č. 2450/98 na účely odmietnutia námietok indických vyvážajúcich výrobcov týkajúcich sa obmedzujúcich postupov výrobcov Spoločenstva, konkrétne jednotného zavedenia prirážky za legovanie.

31 Na jednej strane treba pripomenúť, že podľa článku 8 ods. 7 základného nariadenia budú preskúmané aj iné známe faktory než subvencované dovozy, ktoré zároveň spôsobujú ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva, aby sa zabezpečilo, že ujma spôsobená týmito faktormi nebude pripísaná subvencovaným dovozom v zmysle odseku 6 toho istého článku.

32 Konkrétne uvedený článok medzi iným uvádza, že faktory, ktoré možno v tejto súvislosti považovať za relevantné, zahŕňajú aj obmedzujúce postupy výrobcov tretích krajín a výrobcov Spoločenstva, ako aj konkurenciu medzi týmito výrobcami.

33 Na druhej strane treba uviesť, že v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne v oblasti ochranných obchodných opatrení disponujú inštitúcie Spoločenstva širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať (pozri rozsudok z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Zb. s. I-7723, bod 40 a citovanú judikatúru).

34 Z ustálenej judikatúry okrem iného vyplýva, že určenie existencie ujmy výrobnému odvetviu Spoločenstva predpokladá posúdenie zložitých hospodárskych situácií, a preto sa súdne preskúmanie takéhoto posúdenia musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či boli správne zistené skutočnosti a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu uvedených skutočností alebo k zneužitiu právomoci (pozri rozsudok Ikea Wholesale, už citovaný, bod 41 a citovanú judikatúru). Tak je to najmä v prípade určenia faktorov, ktoré spôsobili ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva v rámci antisubvenčného prešetrovania.

35 Rada a Komisia majú pri určovaní ujmy povinnosť preskúmať, či ujma, z ktorej chcú vychádzať, vyplýva skutočne zo subvencovaných dovozov, a musia vylúčiť akúkoľvek ujmu vyplývajúcu z iných faktorov, najmä ujmu, ktorá má pôvod v samotnom konaní výrobcov Spoločenstva (pozri rozsudok z 11. júna 1992, Extramet Industrie/Rada, C-358/89, Zb. s. I-3813, bod 16).

36 V tejto súvislosti treba poznamenať, že inštitúcie Spoločenstva na odmietnutie argumentácie AGST, podľa ktorej námietky predložené indickými výrobcami týkajúce sa existencie kartelu prirážky za legovanie plochých výrobkov neboli týmito inštitúciami preskúmané, v konaní pred Súdnym dvorom odkázali na odôvodnenie č. 93 nariadenia č. 1599/1999, ktoré potvrdilo závery uvedené v odôvodneniach č. 209 až 216 dočasného nariadenia, pretože žiadna z dotknutých strán nepredložila nové tvrdenia týkajúce sa námietok indických vyvážajúcich výrobcov, ktoré by naznačovali, že by všetky údaje predložené výrobným odvetvím Spoločenstva v rámci antisubvenčného prešetrovania boli umelo nafúknuté z dôvodu jednotného uplatňovania systému prirážky za legovanie.

37 V odôvodneniach č. 210 a 211 dočasného nariadenia bolo uvedené, že rozhodnutie konštatujúce existenciu protisúťažného postupu prirážky za legovanie sa týkalo plochých výrobkov, a nie dlhých výrobkov, medzi ktoré patria aj drôty z nehrdzavejúcej ocele, o ktoré ide vo veci samej. Vyvážajúci výrobcovia však tvrdili, že protiprávne postupy týkajúce sa plochých výrobkov majú tiež synergické účinky a dosah na dlhé výrobky.

38 V tejto súvislosti, ako dôvod odmietnutia tohto tvrdenia vyvážajúcich výrobcov, uviedla Komisia v odôvodnení č. 212 dočasného nariadenia, že drôty z nehrdzavejúcej ocele sa z technologických dôvodov nevyrábajú z plochých výrobkov, a že teda je možné pochybovať, či by zosúladené postupy v oblasti plochých výrobkov mohli mať dosah na dlhé výrobky. Komisia ešte dodáva, že výrobcovia plochých a dlhých výrobkov nie sú tí istí a že výrobcov dlhých výrobkov je viac.

39 Z uvedených odôvodnení vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí AGST, inštitúcie Spoločenstva v súlade s požiadavkou vyplývajúcou zo základného nariadenia, podľa ktorej majú vylúčiť akúkoľvek ujmu vyplývajúcu z iných faktorov, ako zo subvencovaných dovozov, skúmali, či údaje predložené výrobným odvetvím Spoločenstva v rámci antisubvenčného prešetrovania mohli byť ovplyvnené uplatňovaním zosúladeného systému prirážky za legovanie výrobcami plochých výrobkov.

40 Na podporu svojich tvrdení AGST uvádza, že odôvodnenia č. 209 až 216 dočasného nariadenia, ktorými Komisia zamietla námietku indických výrobcov týkajúcu sa existencie kartelu prirážky za legovanie, úplne zodpovedajú odôvodneniam č. 43, 46 a 47 nariadenia č. 2450/98, o ktorých Súd prvého stupňa v už citovanom rozsudku Mukand a i./Rada rozhodol, že obsahujú zjavne nesprávne posúdenie.

41 Ako v tejto súvislosti vyplýva zo spisu, nariadenie č. 1599/1999 a nariadenie č. 2450/98 sa vzťahujú na výrobky z nehrdzavejúcej ocele, ktoré patria do kategórie dlhých výrobkov. Okrem toho nie je spochybnené, že výrobcovia prútov z nehrdzavejúcej ocele stanovili prirážku za legovanie uplatnenú na drôty z nehrdzavejúcej ocele rovnakým spôsobom, a to vynásobením prirážky za legovanie uplatňovanej na ploché oceľové výrobky koeficientom 1,35.

42 Vyvstáva teda otázka, či protisúťažné správanie výrobcov plochých oceľových výrobkov v spojení s jednotným uplatňovaním kartelu prirážky za legovanie predstavuje v sektore drôtov z nehrdzavejúcej ocele známy faktor v zmysle článku 8 ods. 7 základného nariadenia.

43 V tomto kontexte sa už citovaný rozsudok Súdu prvého stupňa Mukand a i./Rada, ktorého sa dovoláva AGST, týkal protisúťažného stanovenia výšky prirážky za legovanie uplatňovanej výrobcami Spoločenstva na ploché výrobky z nehrdzavejúcej ocele, čo významne ovplyvnilo cenu oceľových prútov a spôsobilo jej umelé zdvihnutie takým spôsobom, že tieto ceny boli nespoľahlivé na stanovenie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva.

44 V tomto rozsudku sa Súd prvého stupňa domnieval, že hoci nebolo preukázané, že konečné ceny prútov z nehrdzavejúcej ocele boli stanovené na základe dohody medzi výrobcami Spoločenstva, inštitúcie Spoločenstva tým, že nezohľadnili jednotnú a ustálenú prax výrobcov prútov z nehrdzavejúcej ocele v Spoločenstve, ktorej objektívnym účinkom bolo automatické zvýšenie cien na trhoch týchto výrobkov z dôvodu zosúladeného konania výrobcov plochých výrobkov, nezohľadnili známy faktor odlišný od subvencovaných dovozov, ktorý zároveň mohol spôsobiť ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva.

45 Treba teda zistiť, či zosúladené uplatňovanie prirážky za legovanie výrobcami plochých výrobkov, o ktorom Súd prvého stupňa v už citovanom rozsudku Mukand a i./Rada usúdil, že mohlo mať významný vplyv na ceny prútov z nehrdzavejúcej ocele, mohlo tiež mať významný vplyv na ceny drôtov z nehrdzavejúcej ocele v zmysle článku 8 ods. 7 základného nariadenia.

46 V tejto súvislosti treba poznamenať, že inštitúcie Spoločenstva uviedli, že prirážka za legovanie na drôty z nehrdzavejúcej ocele bola vnímaná ako súčasť koncovej ceny.

47 Podľa týchto inštitúcií sa prirážka za legovanie na drôty z nehrdzavejúcej ocele počas vyšetrovania pohybovala na úrovni v priemere nižšej ako 5 % váženej priemernej čistej ceny týchto výrobkov. Aj keby sme predpokladali, že výška prirážky za legovanie bola ovplyvnená protisúťažným správaním sa výrobcov plochých výrobkov, účinok umelého zvýšenia prirážky za legovanie na vážené priemerné čisté ceny drôtov z nehrdzavejúcej ocele by bol taký malý, že by nemohol spochybniť spoľahlivosť týchto cien.

48 AGST tvrdí, že ak prirážka za legovanie na prúty z nehrdzavejúcej ocele umelo zvýšila ich ceny, pretože bola vynásobená výnosovým koeficientom 1,35, taktiež nevyhnutne umelo zvýšila ceny drôtov z nehrdzavejúcej ocele. V tejto súvislosti AGST na pojednávaní uviedol, že prirážka za legovanie na drôty z nehrdzavejúcej ocele bola v každom prípade v období vyšetrovania vyššia než 4 až 5 %, ako tvrdí Komisia.

49 Vyvážajúci výrobcovia počas správneho konania uviedli, že výrobcovia Spoločenstva, ktorí uplatňovali prirážku za legovanie na oceľové drôty, stanovili jej výšku podobne ako výrobcovia oceľových prútov, a to tak, že vynásobili prirážku za legovanie uplatňovanú na ploché oceľové výrobky koeficientom 1,35, čoho objektívnym účinkom

bolo automatické zvýšenie cien na trhoch týchto výrobkov z dôvodu zosúladeného konania výrobcov plochých výrobkov.

50 AGST pritom neposkytol žiadny dôkaz týkajúci sa paralelnosti medzi vývojom cien plochých výrobkov a cien drôtov z nehrdzavejúcej ocele z dôvodu jednotného uplatňovania výnosového koeficientu 1,35 výrobcami drôtov na prirážku za legovanie uplatňovanú na ploché výrobky, ktorý by mohol preukázať, že protisúťažné správanie sa výrobcov plochých výrobkov mohlo mať taký významný vplyv na úroveň cien drôtov z nehrdzavejúcej ocele, že by ich umelo zvýšilo.

51 V konaní vo veci samej inštitúcie Spoločenstva zohľadnili známy faktor, ktorým je systém prirážky za legovanie. Tieto inštitúcie totiž preskúmali faktor uplatňovania prirážky za legovanie a dospeli k záveru, že predstavuje len malé percento koncovej ceny. Za týchto okolností prináleží účastníkom konania dovolávajúcim sa neplatnosti nariadenia predložiť dôkazy preukazujúce, že zosúladené uplatňovanie prirážky za legovanie výrobcami plochých výrobkov mohlo mať významný vplyv na to, že koncové ceny drôtov z nehrdzavejúcej ocele nemohli byť použité na konštatovanie existencie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva ako ani existencie príčinnej súvislosti medzi touto ujmou a dotovanými dovozmi.

52 Spis však neobsahuje nijaký dôkaz, na základe ktorého by bolo možné konštatovať, že inštitúcie Spoločenstva sa dopustili zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa pri určení ujmy a príčinnej súvislosti medzi touto ujmou a subvencovanými dovozmi opierali o absenciu iných faktorov ako sú tieto subvencované dovozy, ktoré podľa AGST zároveň spôsobujú ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva.

53 AGST sa opieral len o už citovaný rozsudok Súdu prvého stupňa Mukand a i./Rada, aby preukázal, že závery, ktoré z neho vyplývajú, sa musia uplatniť aj na nariadenie č. 1599/1999 z dôvodu, že drôty z nehrdzavejúcej ocele patria rovnako ako prúty z nehrdzavejúcej ocele do kategórie tzv. dlhých výrobkov, ako aj z dôvodu podobnosti výpočtu prirážky za legovanie pri oboch týchto druhoch výrobkov.

54 Nebol predložený žiadny dôkaz o skutočnosti, že zosúladené uplatňovanie prirážky za legovanie na ploché výrobky by viedlo k takému zvýšeniu všeobecnej úrovne cien drôtov z nehrdzavejúcej ocele, že by konečné ceny týchto drôtov nemohli byť považované za spoľahlivý údaj na účely stanovenia ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva z dôvodu dotovaných dovozov.

55 Z uvedeného vyplýva, že preskúmanie položenej otázky neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť nariadenia č. 1599/1999.

O trovách

56 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Preskúmanie položenej otázky neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť nariadenia Rady č. 1599/1999 z 12. júla 1999, ktorým sa uplatňuje konečné vyrovnávacie clo a konečné vyberané dočasné clo uložené na drôty z nehrdzavejúcej ocele s priemerom 1 mm alebo väčším, s pôvodom v Indii, a ktorým sa ukončuje konanie týkajúce sa dovozu drôtov z nehrdzavejúcej ocele s priemerom 1 mm alebo väčším s pôvodom v Kórejskej republike.

Podpisy